Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Pe Svenden og hans søn

Citation: Hjortø, Knud: ”Indensogns og udensogns”, i Hjortø, Knud: *Indensogns og udensogns*, 1919, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_09-shoot-idm140475463413520/facsimile.pdf (tilgået 16. april 2024)

Anvendt udgave: Indensogns og udensogns

— Jens havde ikke bedre fortjent. Højt sae han: Ti tusinde kroner og så huset her, det — det er da noget, Per.

Hunden gøede pludselig, så det hoppede i Pe Svendsen. — Skal jeg sætte ham udenfor? sae Lars Olsen. — I kan ikke have ham herinde.

Hunden blev lukket ud og begyndte at gø rasende ad et eller andet.

— Da jeg var dreng, sae Pe Svendsen, var der sådant et tomt hus ude ad skoven til.

— Nå, hvad var der med det?

— Jeg kan'n huske det mere. Jeg har aldrig kunnet lide huse, der står tomme. Når du giver gården fra dig, så kunde du jo købe det, Lars, sluttede Per lidt oplivet.

— Ja, det kunde jeg, hvis Jens vil sælge det.

— Sover Jens?

— Ja, han sover. Han sover godt. Du skulde også sove, Per. Hvornår kommer Boel?

— Hun kommer klokken seks.

— Det er jo nogen tid at ligge alene, sae Lars Olsen og rejste sig. — Men I har det jo da ellers meget godt. Ja, farvel, Per. Det skal'n vare længe, før jeg kommer igen.

— Farvel, Lars, og tak for den tid. — Per gik helt fra mælet, og Lars så til den anden side.

Pe Svendsen vågnede af sin døs, ved at hunden gøede voldsomt udenfor. Han hørte også en lyd fra den anden seng og så, at Jens var vågen.

— Hørte du også Karo, Jens? — Ja, han vågnede også mig. Lars Olsen lukkede ham ud. Hørte du'n.

at Lars Olsen var her? Nej, du sov jo. Hvordan går det nu, Jens, nu du har sovet?

— Jo, mumlede Jens hæst og hult.

— Lars sae, at Andris hjulmand er flyttet til Ganløse. Så får vi en ny nabo. Andris var også krakilsk. Synes du'n det? Jo, han var. Hvor går det med at få vejret, Jens? Boel kommer klokken seks, så skal du ha din mikstur, det hjælper. Har jeg nogensinde fortalt dig, at Lars Olsen engang gav mig en på kassen? Jeg havde fået for meget, — og det var mig, der slog først. Jeg gav ham en for brystet; jeg slog en proper næve dengang, hm. — Lars han kom for at se til mig. — Se, når jeg nu dør, Jens, så har du jo huset og så de ti tusinde kroner. — Ti tusinde kroner og så huset, det er da noget. — — Hvad er der, Jens? Græder du?

— Det gør så ondt, sae Jens.

— Gør det ondt? Gør det det? Hm. Boel kommer klokken seks. Bare du'n var så langt væk, så kunde jeg godt gi' dig af din mikstur, men jeg ka'n stå op; jeg tror'n, jeg kan stå op. Jeg er også så dårlig, Jens. Det er farligt, så Karo han gøer. Skal jeg se, om jeg kan stå op, Jens? Nej, jeg ka'n. Det er dårligt med os begge to. Men du kommer dig nok, Jens, du er jo ved ungdommen. Hvad er klokken? Den er over halvfire. Boel kommer'n før seks. Hm.

Pe Svendsen blev træt og faldt hen. Udenfor huset gøede Karo rasende, og ovre ved det tomme hus stod ekkoet af en hund og gøede.

Boel kom klokken seks. Det gav et stort suk i